

פרשת ואתחנן

'ואהבת' – 'והיה אם שמוע'

<u>פרשית שמע - דברים ו'</u>	<u>פרשית והיה אם שמוע - דברים יא'</u>
שָׁמַע יִשְׂרָאֵל ד' אֱלֹהֵינוּ ד' אֶחָד	וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם
וְאֶהְבֶּתְּ אֶת ד' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ	לְאַהֲבָה אֶת ד' אֱלֹהֶיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם
	וְנָתַתִּי מִטֶּר אֲרָצְכֶם... הַשְּׁמֵרוּ לְכֶם פֶּן... וְאַבְדֶּתֶם מִהָרָה
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם עַל לִבְּךָ	וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לִבְבְּכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם
וְשָׁנַנְתֶּם לְבַנְיָדָבָר בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֻתְךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׂכְבְךָ וּבְקוּמְךָ	(2) וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֻתְךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׂכְבְךָ וּבְקוּמְךָ
וּקְשָׁרְתֶם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ	(1) וּקְשָׁרְתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם
וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ	(3) וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ
	לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם

ההבדלים

שמע ישראל – ייחוד ה'	והיה אם שמוע – מצוות (תנאי)
'ואהבת' - בלעדית	'לאהבה' – מוזכרת כחלק משמירת המצוות
-----	'ולעבדו'
-----	'ונתתי מטר ארצכם' - שכר
והיו הדברים האלה	ושמתם את דברי אלה'
על לבבך'	על לבבכם ועל נפשכם'
ושננתם לבניך'	ולמדתם אתם את בניכם'
ודברת בס'	'לדבר בס'
שינון לבנים – תפילין - מזוזות	תפילין – לימוד הבנים - מזוזות
	'למען ירבו' – שכר ועונש

1. אמר רבי יהושע בן קרחה למה קדמה פרשת שמע לוחיה אם שמוע כדי שיקבל עליו עול מלכות שמים תחלה ואחר כך מקבל עליו עול מצות... (ברכות יג ע"א)

2. הרוח, הנבואי, או רוח הקודש, הוא ראשית חכמת ישראל, העתיקה, בתנ"ך, ובתלמוד ומדרשים, ואח"כ בספרות העיונית, הפנימית, הרזית, והנגלית, המחקרית. הרוח הוא ה"איך", לא ה"מה", לא התוכן הלמודי, הענייני - ה"מה", אלא ה"איך" - הוא הרוח. ונחה עליו רוח ד', רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת ד'...משל למה הדבר דומה, כמו הניגון הטהור, באין אמר דברים, בהבדל מהניגון הענייני. ובזה סוד ויסוד הקבלה, מפי הרב, ההשפעה הסגולית. לפני כ"ז שנה, ואני בשוויץ בבזל, עסוק בלימודי הדעות הפלוסופיות לתקופותיהן, מלא צמאון ושקיקה לאמת, ביחוד האמת הישראלית, הגיעה אלי השמועה מהרב, שנמצא אז בארץ זו מזרחה, פניתי במכתב, ובקבלי תשובה, החלטתי לנסוע אליו. אחרי טבילה במימי הרהיין, מצויד ב'שערי קדושה', מלא ספק וחכיון, עשיתי את דרכי להרב, בערב ר"ח אלול (תרע"ה), באתי אליו, מצאתיו עסוק בהלכה עם בנו. נסבה שיחה על חכמה יוונית וספרותה, שלא סיפקה עוד נפש היודעה ממקורותיה הראשונים. נשארתי ללון אצלם. על משכבי לא שכב לבי, גורל חיי היו על כפות המאזנים. והנה בקר השכם ואשמע קול צעדים הנה והנה, בברכות השחר, תפלת העקידה, בשיר וניגון עליון, משמי שמי קדם, וזכר לנו אהבת הקדמונים, ואקשיב, והנה נהפכתי והייתי לאיש אחר. אחרי התפילה, מהרתי לבשר במכתב, כי יותר מאשר פללתי מצאתי, מצאתי לי רב. בעוד שבע שנים (תרפ"ב), והנני בירושלים, מסתופף בצל הרב בבית מדרשו, יומם ולילה. ויהי היום ואעל אליו בשאלה: רבנו, קדושה יש כאן אצלו, רוח, השפעה סגולית. האם יש גם תורת הרב, תכן לימודי מסוים, "מה", שיטה? והתשובה: כן, ודאי. מאז גמלה החלטתי, לברר תורת הרב, כשיטה אלוהית שלמה, יסודותיה, ויסודי היסודות, ועל פיהם לבחור כתביו ולסדרם, במאמרות. הרב מסר לידי כתבי קדשו, ועודד אותי בדבריו, כי הוא סומך עלי בסידורי...

(הרב דוד כהן - הנזיר, מבוא לאורות הקודש)

